

dovati. Řízení ve smyslu Šu 1425 obč. zák. jest však řízením nesporným a je-li otázka vydání předmětů takto na soud složených mezi účastníky sporna, musí býti ten, jenž se domáhá jejich vydání proti vůli toho, jenž je k soudu složil, ve smyslu Šu 2 čís. 7. nesp. říz. poukázán na pořad práva.

Čís. 6669.

Odklad exekuce podle Šu 42 čís. 4 ex ř. předpokládá, že na vzájemném plnění závisí vymáhaný nárok. Vedena-li exekuce na výmaz práva a bylo-li vydání výmazného prohlášení závislo na vyplacení odstupného, bylo toto vzájemné plnění předpokladem povolení exekuce; byla-li však exekuce pravoplatně povolena, nelze povolití odklad exekuce, ježto odstupné nebylo dosud vyplaceno.

(Rozh. ze dne 11. ledna 1927, R I 1177/26.)

Soud první stolice vyhověl návrhu dlužnice, by byl povolen odklad exekuce vnuceným výmazem práva výměnku až do té doby, kdy vymáhající věřitel prokáže u soudu, že vyplatil dlužnici odstupné, jak se byl ve smíru zavázal. Rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o odklad exekuce po rozumu Šu 42 čís. 4 ex ř. Smírem ze dne 28. srpna 1926 odstoupila povinná za odbytých 12.000 Kč od svého výměnku, váznoucího na nemovitostech vymáhající strany a zavázala se, že po vyplacení uvedené sumy vydá vymáhajícím věřitelům na svůj výměnek výmazné prohlášení. Tvrdíce, že odstupné 12.000 Kč k rukám jejího k přijetí oprávněného zástupce Dra. D-a povinné zaplatili, což prokazovali dopisem tohoto zástupce, zakročili vymáhající věřitelé o exekuci výmazem výměnku. Usnesením ze dne 8. října 1926 první soud exekuci povolil s výzvou, označenou jako výhrada, na povinnou, by se do osmi dnů vyjádřila, zda žádá o odklad exekuce podle Šu 42 čís. 4 ex. ř., jinak že bude pokládáno za to, že proti výmazu výměnku není závady. Povinná se vyjádřila v ten rozum, že placení u Dra. D-a neuznává, ježto prý ho k přijetí odstupného za výměnek nezmocnila a on jí 12.000 Kč nevyplatil, srážeje si 1.000 Kč na útraty, a navrhla odklad exekuce podle uvedeného místa zákona. První soudce povolil odklad, dokud nebude povinné straně odbytých vyplaceno, druhý soud návrhu na odklad nevyhověl. Dovolacímu rekursu do usnesení rekursního soudu nelze vyhověti. Odklad exekuce podle Šu 42 čís. 4 ex. ř. předpokládá, že nárok, k jehož vydobytí jest vedena exekuce, závisí na vzájemném plnění a že věřitel tohoto vzájemného plnění nevykonal, aniž je vykonati nebo zajistiti jest ochoten. Podle toho, co uvedeno, musí tedy býti na vzájemném plnění závislým vymáhaný nárok. O takový případ se však nejedná. Vymáhán jest výmaz výměnku a tento výmaz má býti podle návrhu odložen. Výmaz není však závislým na vzájemném

plnění vymáhajících věřitelů. Na plnění navzájem, na vyplacení odstupného bylo podle smíru závislým jen vydání výmazného prohlášení. Plnění navzájem bylo podle §u 367 ex ř. na rozdíl od §u 8 ex. ř. předpokladem povolení exekuce, ta však povolena jest pravoplatně, tím je otázka vzájemného plnění vyřízena a důvodu k odkladu podle §u 42 čís. 4 ex. ř. není. Byl-li první soudce toho názoru, že odbytné nebylo vyplaceno, že tedy vzájemné plnění není vykonáno, mohl z toho důvodu po případě odepřítí povolení exekuce, avšak odklad exekuce podle §u 42 čís. 4 ex. ř. z toho důvodu povoliti nelze.

Čís. 6670.

»Zaopatřením« ve smyslu §u 166 obč. zák. rozumí se, by se nemanželskému dítěti dostalo takového vychování, by pak bylo s to, samo se vyživovati. Nárok nemanželského dítěte proti otci na poskytnutí peněz k založení samostatné živnosti nelze uplatňovati v nesporném řízení.

(Rozh. ze dne 11. ledna 1927, R I 1186/26.)

Návrhu nemanželské dcery (devatenáctileté) a poručníka, by nemanželský otec složil peníze potřebné k založení živnosti dcery, s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a poukázal žadatele na pořad práva. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jak patrně ze spisů domáhají se nezl. Rozalie Z-ová a její poručník Antonín N. na nemanželském otci, by složil 6.000 Kč, aby nezletilá Rozalie Z-ová mohla si zařídit švadlenství a aby po případě jí zbyly peníze, kdyby se chtěla provdati. Již z toho plyne, že tu nejde o nároky plynoucí z § 166 obč. zák., a zejména z nároku nemanželského dítěte na zaopatření o sobě ještě neplyne, že by mu nemanželský otec musil poskytnouti i prostředky k založení samostatné živnosti. Naopak není zaopatřením ve smyslu §u 166 obč. zák. rozuměti nic jiného, než aby nezletilému dítěti dostalo se takového vychování, by pak bylo s to, samo se vyživovati (srv. rozh. n. s. vídeňského, úř. sb. čís. 1812, a Dr. Armin Ehrenzweig, System des österreichischen allgemeinen Privatrechtes, zweiter Band, zweite Hälfte, Familien- und Erbrecht, Vídeň 1924, § 461, II. 3, str. 250). Nárok na poskytnutí peněz k založení samostatné živnosti nelze proto uplatňovati proti nemanželskému otci v nesporném řízení podle §u 16. čís. nař. ze dne 12. října 1914, čís. 276 ř. zák. (první dílčí novela), a nemění na věci ničeho okolnost, že při výslechu dne 2. září 1926 žádali nezl. Rozalie Z-ová a její poručník pro případ, že by nemanželský otec 6.000 Kč nemohl složití najednou, by na zaopatření nezl. Rozalie Z-ové ode dne 1. července 1926 přispíval měsíčními 200 Kč, neboť tím podstata nároku nebyla změněna.